

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

A börze kalózzai.

(1.) A napokban olyan üzelmekről rántotta le a leplet néhány följelentés és a rendőri kutatás, amelyek nemcsak a börzét, de a magyar pénzvilágot is a legkedvezőtlenebb, mondhatni, a legerkölcselemlenebb szintben tüntetik föl.

A német birodalmi sajtó már néhány hónap óta élénken óvta a német kereskedőket Magyarországtól, mert ez az ország — a „Frankfurter Zeitung“, az egyik legtekintélyesebb német lap szerint — rosszabb a Balkánnál, nincsen műveltsége, nincsen igazságszolgáltatása s egy érdekcsoport szövetezett arra, hogy a német kereskedőket kifossza.

Néhány bankház Budapesten tényleg egyenesen arra akallt, hogy egymással rablószövetségre lépjen s a magyar pénzvizonyokban tájékozatlan külföldieket kivetkőztesse.

Szélhámoskodásukat úgy üzték, hogy majdnem teljesen értéktelen részvények s egyéb értékpapírok árát a börzén saját embereikkel fölverették. Midőn az árakat fölverték, gyorsan behálózható vevők után néztek, akik látva, hogy a részvények ára a hivatalos tőzsdei jelentés szerint folyton emelkedik, megvettek az értéktelen papírokat. Csak akkor jöttek rá arra a kellemetlen meglepetésre, hogy a részvények ára

jelentékenyen leszállottak. A csaló bank jól járt, mert az értéktelen papírokat jó áron adta el s a behálózott játékos kénytelen volt megfizetni az ezeket kitevő különbözetet.

Alig tíz esztendeje alakította az első, ilyen rabló bankházat Weil Félix, aki Bécsből szökött a közmegvetés elől szép fővársunkba s itt még a nevét is megmagyarsította — nem nagy nyereségére a magyarságnak — Lóránt-ra. Csakhamar egész sereg följelentés érkezett ellene. De az ügyes üzlet ember mindig kiegyezett kétségbe esett áldozataival és kikerülte az igazságszolgáltatás sujtó kezét. Valami Neumann Lipót nevű másik „magyar“-ral új bankházat nyitott. Mikor ezt az üzletet is leleplezték, a kalóztársak szétváltak s Neumann Raab-bal, Weil pedig Neumann öcsésével társult új üzletre. Az eddigi följelentések szerint a következő bankházak vannak benne a hírhedt rablószövetségben: Neumann és Raab, Andrassy-ut 50. Neumann Miksa és Társa, Lipótkörút 27.

E. Witz und Sohn, Deák-Ferenc-u 3. Weisz Adolf és társa, Mária Valéria u. Ezek a bankházak egész sereg pénzügyi lapot adtak ki különböző nevek alatt s elárastották velük az egész Németországot. Több mint egy millió címre küldték lapjaikat, amelyekben, hogy az áldozat

könnyebben lépze menjen, első helyen rendesen valamelyik neves magyar politikus, mint Kossuth vagy Wekerle, tollából közöltek egy-egy cikket, a többi részükben pedig saját bankházaikat ajánlgatták üzletek lebonyolítására. Mikor a lapokat szétküldték, a vigécek egész hada rohanta meg a kiszemelt áldozatokat, akiket aztán az említett módon — a budapesti tőzsde hivatalos jelentésének a segítségével! — kiraboltak, kifosztottak.

Különösen Németországban garázdálkodtak. Egész sereg embert kergettek a halálba. Kétségbeesett áldozataik néha-néha országoshírű kalasztrófával váltak meg az élettől. Legutóbb is egy müncheni hivatalnok miattuk lett öngyilkos a börtönben, felesége fölakasztotta magát, egyetlen leányuk pedig leugrott a negyedik emeletről. Szerencsétlen családok kiömlő vére kiált boszuért, de a bünös szélhámosok mind-éideig kisiklottak a büntető igazságszolgáltatás elől.

Hiába volt a német főkonzul közbelépése is a magyar igazságügyminiszternél, mert a csalókat eddig még csak magánvádra lehetett üldözni, a vádlók pedig többnyire kiegyeztek, csakhogy pénzüket egy részét visszakaphassák. Csak az új törvény teszi lehetővé, hogy a csalást üldözzék.

Am vegyék el a bünösök méltó bün-

Endre és Grété.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Endre kedves, eleven kis fiú volt. A rossz pajtások nyerssé, dacossá, lelültesé tették. Alig volt azonban üzenégyéves, a már csaknem gyöngédtelenné, durvává vált gyermek lelkét alakította a költészet. Lélekzetviszafajva hallgatta jó öreg professzorának a szavait, mikor az a népléleknek a költészetben való megnyilatkozásáról és a sok szép költői dologról beszélt az iskolában. Volt valami magasztos ihlettség hangjában, valami fenség az arcában, mikor szembetünnyva, csaknem lagy, remegő, álmadázó hangon idézett a költők műveiből.

Endre dologhoz látott. Csaknem éjjel-nappal olvasta a nagy költők műveit s csakhamar maga is rímekben számolt le megrebent lelke vágyaival, gyermek-íjű álmaival. A pajtásokat kerülte, mert felületességük, léhaságuk bántotta őt. Így nemsokára egyedül maradt.

Az idő telt, lelkét eszmények töltötték el s amikor ifjúvá serdült, komoly ideális lelke möhön kereste a szépet az emberekben, a költészetben és a természetben egyaránt. Logkevesebb szépet az emberekben talált. A korabeli ifjak lé-

hák, felületesekek, sőt jöreszt romlottak voltak. A poétikus lelkek ösztönével tehát inkább a leányok és az asszonyok társaságát kereste. De azokban sem találta meg azt az egész lelket, egyéniséget átható idealizmust, melynek a tisztán, a szépen kívül se vagy, se celja. Türelmetlenül, csaldottan vonult vissza a költők műveire. Álomvilágba temelkedett, melynek képzeletben megszületet a maga Beatricce: az a gyöngéd, leheletszerű leányalak, kit Dante oly szépen megénekelt.

Mikor aztán a pályakérdés kidobta Endrét az életbe, keresve-kereste lelki ideálját másat. Az új viszonyok új emberekkel ismertették meg. De Beatricce sehol sem akadt. Egyik lány szép volt, de hideg, lelketlen. Masik eleven volt, talán lelkes is, szép is, de Endre érezte, hogy nem ez az a leány, akit keres. És aztán sok-sok érdekes leány-jelenség, szöke és barna, szegény és gazdag. De egyik se volt Beatrice.

Am egyszer egy kedélyes táncmulatságon látott egy kis barna leánykat. Ez volt Beatrice. Masok ugyan Grétének hívták. Azonban Grété nem engedte, hogy Endre őt Beának hívja, mert bar rövidruhas, gyermek-leány volt, már tudta, hogy a Dante Beaja gyöngé, törékeny, halvány sugaralak volt. Am ezt Grété nem mesélte el s

az alakkülömböset Endre észre sem vette. Mert az ő lelkét a Grété nyílt, okos szeme, leomló szépség haja, ragyogó lelkes arca s mindenekelőtt csodás kedélye, élénk szelleme érdekelte.

Grété is észrevette, hogy ez a fiatal ember másképp beszél vele, mint a többi. Észrevette költői lelkesedését, okosságát, tanulságát s mert olyan szépen is szót hozza, szívesen fogadta közeledését.

És tanuláshoz láttak. Endre elárastotta Grétét könyvekkel.

Grété szellemesen, okosan számolt be tanulmányairól. Mindkettőjüket főképp az irodalom, a történet és a művészet érdekelte. Idő folytán amarra kerestek egymást, hogy ha egy-egy napig nem találkoztak, vágyódtak egymás után. S mert azt hitték, hogy e vágyódás szerelm, jegyesek lettek.

Most még szenvedélyesebben kezdtek tanulni. Am közbe-közbe elabrándoztak a jövő boldogságáról is. Szép kis lakást rendeztek be képzeletben a főváros egy csöndes negyedében. Szép lakást sok viraggal, sok szép keppel és könyvvel. Közben Endre sokáig külföldön volt. Sokat tanult és dolgozott, hogy szép jövőt biztosítson magának. Nehéz volt az elettel való küzdelem, de kedves volt, mert hisz a Grété boldogságáról

SÖVEGJARTO JÁNOSIÉ
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FELE ÜZLETHELYISÉG.

Mai lapunk 4 oldal.

FJNa00000409

tefésüket, de ennek a botránynak a tanulásait is le kell-vonnunk.

Ezek a szélhámosságok a *börze hivatalos közreműködésével* követték el csalásukat. Piszkos üzletkötéseik szerint adta ki a *börze hivatalos jelentéseit* az egyes részvények árfolygmáról. Csak így csaphatták be áldozataikat.

Magába véve ez a körülmény is nekünk ad igazat, hogy a börzén rendet kell csinálni, de ennek a szélhámosság hadjáratának egész folyamata, vérlázító mozzanatai igazolják a gazdaközönségnek és a tisztességes közvéleménynek azt a követelését, hogy a börzét meg kell rendszabályozni. Legyen a börze tisztességes üzleti élet helye, de ne adjon alkalmat olyan elemek találkozására, akik a dolgozó és termelő rétegek fáradságos munkájának a gyümölcséből élőködnek hitvány *spekulációval és szélhámosságossal*.

A rablóbankok üzelméi talán közelebb hozzák a papirosbuza alkonyát is!

Négyzeres gyilkosság Kislángon.

Még a mi kipróbált újságíró-idegeinkbe is belemarkol a borzalom, mikor hírt adunk arról a megrendítő gyilkosságról, amely tegnap éjjel történt Kislángon.

Aki ismerős a vármegye társadalmi viszonyaival, az tudja, hogy Kisláng már régóta szomoró nevezetességre vergődött a telepeslakosság körülceineinek fogyatékosága miatt. Duhaj, könnyelmű, degenerált alakok kerülnek ki innen, legtöbbször természetesen a börtönbe.

A múlt éjszakai gyilkosság a maga megszokott motívumaival egy sötét paraszttragédia, melynek utolsó jelenete valószínű-

leg a véres főhősnek kotelhalála lesz. A megdöbbentő eset részletei ezek:

Tóth István, 22 esztendő, sáregresi születésű földműves már régóta ellenséges viszonyban élt feleségével, Gáspár Péter kislángi földműves leányával. Az áldott-lelkű asszony többször otthagya házastársát, duhaj férjét, de mindannyiszor visszatért hozzá a békesség és a gyermekek kedvéért. Tóth István azonban tovább keserítette, gyötörte az asszonyt, aki nemrég azzal a föltett szándékkal tért vissza szüleire, hogy két keze munkájából fenntartja magát és két kis gyermekét, az egy éves Juliskát és a négy éves Palit és soha többé nem megy egy föld alá bestiális kinzójával. Tóth ekkor meghökken; és jó ideig kérlelte a feleségét, de az nem hajlott a hazug szóra. A férjben ekkor fölülkerekedtek a vad indulatok és kényszeredett özvegységében irtózatosszura szánta el magát. Kedden este még egy korcsmában iddoggalt, éjszaka tájban aztán megindult apósa háza felé. A házbeli gyanútlanul aludtak. Négyen voltak: az öreg Gáspár Péter, a felesége, meg a két kis gyerek. Tóth aratni volt, hogy a szegény családnak kenyeret szerezzen.

Tóth István belopódzott a szobába, három késszurással megölte anyósát, Pap Juliannát; apósát homlokán vágta a fejével, és tulajdon Pali fiát a fejse fokával fejbe vágta 3-szor. A bölcsőben fekvő kis Juliska, ugylátszik, kikerülte a figyelmét. A megbomlott ember öngyöngésében az áldozatokra csukta az ajtót, kiment és felgyujtotta a házat. Az égve csapkodó lángok bepirosították a csendörök szobájába és az éber legénység pár pillanat mulva hozzáfogott a tüzlötléshez. Csak a tüzhöz érve

tudták meg, hogy irtózatoss bűntény történt. Azonnal betörték a házba, de már akkor csak az öreg Gáspárban, a kis Paliban, meg a csecsemőben volt élet.

A bűnös addigra már számolt önmagával. A piros tűzlángok látása, az égő ház pattogása, és az áldozatok kínos hörgése fölébresztette benne a vádoló lélekismeretet. Egyenesen a vasuti töltésnek vette útját és Polgárdinál az arra robogó vonat elé ugrott. A végzet azonban nem engedte ki büntető kezéből: a mozdonyvezető elég jókor észre vette, fékezett, s így Tóth István csak jelentéktelenebb sérülést szenvedett. A vonat személyzete aztán elfogta a kétségbe esetten védekező embert és átadta a csendőrségnek.

A borzalmas gyilkosságról még tegnap délből táviratilag értesült a helybeli ügyészség, mely azonnal megteremtette a kellő intézkedéseket. Sárkány Ferenc vizsgálóbíró kiszállt a helyszínre; a törvényszéki orvosok fölboncolták Pap Julianna hulláját.

Az öreg Gáspár Péter és az ártatlan kis Pali a szent György-kórházban vivődik a megváltó halállal. A gyilkos pedig a börtönben vergődik; a büntudat és a megérdemelt büntetés féltelme vetik lelkére vigasztalan sötétségüket.

UIDONSÁGOK.

— A kapucinus rend folyó hó 14-én megtartott nagykaptalani gyűlésén Csák Endrét választották meg tartományfőnökké. Az új tartományfőnök életrajza a következő:

Született Jászberényben, 1851 május 9-én. Tanulmányainak befejezése után 1875 július 25-én pappá szenteltetett. A rendtartomány különféle helyein működött. Legutóbb pedig Bécsben (Wienben) mint házfőnök és magyar hitközlő és eme állásban érte rendtársainak kitüntető bizalma.

Es mert Grété győzött az Endre lelkében s Endre győzött a Grétéjében, megtartották az esküvőt.

Az esküvő-előtti hetekben Grété szomoró halvány volt. Látszott, hogy szenved, Endre megismertette szelid, szép arcát, megcsókolta patyolat homlokát és biztatta, hogy szép, nagyon szép lesz az élet Pesten, a már berendezett kis lakásban, hol sok szép virág, sok kép és könyv van.

Grété mosolygott és hallgatott. Így mosolygott a lilium a nagy vihar-előtti napsugár csókjára.

Endre figyelmes, gyöngéd volt és jó. Grétét meghatotta ez a nagy odaadás, ez a szeretet. És hitte, egyre hitte, hogy nem tehetett, nem tehet másképp. Endrénél egyetlen életcélja — amint ő annyiszor kifejtette, ő volt. Ha most e céltől megfosztja őt, ha elhagyja őt, — mert hiszen most már világosan látta, hogy amit Endrénél nyújthat, a szeretet, végtelen nagy szeretet, de nem szerelm, föltétlen, szenvedélyes, még nem álkuvó szerelm —, akkor Endre eldobja magát az életet. Oh ő ismeri Endrét, nem törődne az többé carrierrel, tudományával, hisz csak érte tanult, érte dolgozott, hogy egymásnak gyönyörűséggel lehessenek a szép és a tudás nevében.

A Grété följáró árnyal lassankint aztán eltűntek, mert nem tudtak megmérkőzni az ő jellemével.

Ez árnyak eltűntek, de velük szállt a Grété kedélye, lelke, tanuláskedve. Mindaz, amiért Endre őt megszerette. Napról-napra hervadt. Csak szenvedett és hallgatott. Endre dődelgette, ápolta, de hiába. Egy szép májusi napon aztán eltemette.

Szerette volna az egész tavaszt vele teltetni. De se a virág, se a szellő, se a madarak nem akartak meghalni. A virágok nyitnak, a madarak énekeltek, a szellő kacérkodott s mert bántotta

volt a szó. Oh, ő jó pajtása, kedves tanulóvársa, barátja, örangyala lesz Grétének s ez a gondolat új erőt adott a küzdéshez, ha már-már csüggedt néha s reményt veszítve, szomorúan meg-törve meredett maga elé a semmibe.

Aztán hazajött. A férfilelek összes gyöngéd-ségével szerette Endre Grétét, a gyöngeségek nélkül. Mondták is sokan, hogy szerelmük nem szerelem. Grété hallgatott de Endre megvédte szerelmüket. „A mi szerelmünk — mondta többször — más, tisztább, mint a másé. A mi szerelmünk a lélek szerelme, ugy-e Grété?”

Es Grété némi hallgatás után igennel válaszolt, mert hitte, hogy szereti Endrét, mert látta, hogy Endre mennyire rajong érte. Am ha egyedül volt, sokszor elgondolkozott. Különös, különös, szót magában, lehet-e Endrét nem szeretni? Es szeretem-e őt?

Aztán hallgatva, ment tova, egyedül, a virágos réteken át. Es akármerre nézett, mindenütt gyöngeséget látott. A nap mosolyogva ragyogta be a tájat. Sugarai enyelegve csókolták a rét virágait. A azellő lopva szállt át a rét fölött s bársony kezével szerelmes gyöngéd-séggel simította végig a virágseget. A virágok boldogan mosolyogtak vissza a napsugarakra és átölelték őket, mintha soha se akarnák elbocsátani. . . Néhány hervadt virág megbébbent a szellő simítására s édes halálvágygyal sugta utána: oh, ha ő is vele mehetne! A madarak szerelmes dalokat énekeltek s ha közben csókról esett szó, el is csókolták azt, hogy ne maradjon csupán a dalban a vágy, a szerelem. . . Es így tovább: gyöngeséget látott Grété mindenfelé és úgy érezte, hogy az a gyöngeség édes lehet. Hiszen ők is akartak gyöngéd lenni, talán voltak is, jegyesek voltak, de csókjukban, mit a világ előtt eltagadtak, mindig volt valami idegen. De egyik sem tudta, mi az. Csupán Grété remegett meg néha. Mert egy ifjú arca rajzolódott elébe, akit nem régen ismert meg. Es úgy érezte, hogy az az

ifjú ugy tenne a csóknál, mit a virág: ugy átkarolná őt, mintha soha se akarna elbocsátani! De aztán mélyen elpirult. Ő hűlen legyen Endréhez? Nem, nem, soha. Endre rajongva szereti őt s ha elhagyja, az a flu elpusztulna, megölné magát. Es így elűzte Grété a gondokat, a sejtelmeket, az árnyakat, ezeket a csunya halálmadarakat.

Néha Endre is elgondolkozott. Egyszer éppen Grétével szembe ült a kis kertben. Hallgattak. Endre soká és mélyen nézett Grétére. Grété valamivel halványabb lett, aztán csaknem félve kérdezte, miért nézi olyan soká?

— Azon gondolkoztam — szolt Endre, — lehet-e téged nem szeretni, Grété?

Grété megremegett s még halványabb lett. Mert emlékezett, hogy ő is gondolta ezt egyszer. S akkor az árnyak ujra megjelentek.

Endre is elhallgatott s maga elé nézett. Elébe tűnt egy szép, magas, karcsú leányka, ki valamikor, régen utjában akadt. A szíve megremegett volt, amikor meglátta s aztán is sokszor vette észre, hogy ragad, hogy sokszor leng eléje pálmatermével, lángoló szemével, piros ajkával. Most is elébe tűnt. Es elnézte soká, önfelcuden s már emelte karját, hogy átölelje, de de amint felnézett s meglátta a szoborra meradt szomorú Grétét, a jelenés eltűnt. Es akkor soká, szeretettel nézte Grétét. Oh de más Grété, de más! — sugta csaknem hallhatóan maga elé. Lili szebb, Lili gyönyörű, hogy kacag Lili, hogy égneke szemei, a tüzes szemei; de Lili naiv, ostoba leányka. Grétéhez képest.

Es Grété győzött. S most e csöndes órában, az árnyakkal való küzdés órájában, ujra érezte azt, amit annyiszor érzett, ha kacagva hívta az élet a mámor, hogy Grété győzött és győz, mert Grété okos, kedves gyermek, gyöngéd, lelkes, nagylelkű leány s az ő vágya pedig mindig az volt, hogy olyan felesége legyen, aki őt érzésében, törekvésében megértése, aki vele szellemileg egyenrangú.

Személyi hír. Erzsébet Anália kir. hercegnő, Liechtenstein Alajos herceg, uhlánus kapitány neje e hó 15-én Steyerországba utazott.

Kinevezés. Vajda Odön dr., zirci apát Párkányi Norbertet apát titkárrá nevezte ki.

Ujmise. Bencze László, pécsyvármegyei felszentelt pap, folyó hó 19-én reggel 10 órakor mondja első miséjét a zirciek templomában.

Athelyezés. A miniszter-Eldő Gyula dr. pénzügyi titkár és városi bizottsági tagot saját kérelmére a budapestvidéki kir. pénzügyigazgatósághoz helyezte át.

A csákvári róm. kath. legényegyesület vasárnap, e hó 12-én, jól sikerült táncmulatságot rendezett. Kedvesen illeszkedett be a mulatság keretébe az a szerenádj, mellyel a legényegyesület nagynevű védnökét gróf Esterházy Miklós Mórícot meglepte. Rác Andre, az egyesület elnöke köszönte meg a nemes grófnak az egyesület irányában tanúsított nagylelkűségét és kérte továbbra is jóindulatát. Utána a csákvári Cecilia énekkar adott elő hároménekszámot. A kitűnő előadás a kar buzgó vezetőjét Reichenbach Ferenc főtanítót dicséri. A gróf meghatva köszönte meg a kedves figyelmet.

Halálozás. Patay Jánosné sz. Kézdi-polányi Kovács Józefa, Patay János ny. városi főmérnök felesége életének 69-ik évében elhunyt. Temetése f. hó 16-án d. u. 5 órakor volt nagy részvét mellett.

Katonasági hír. A honvédelmi miniszter 4146. számú rendelete értelmében a mezőgazdasággal foglalkozók indokolt, s a járási tisztviselő által hitelesített, fegyvergyakorlat alól való fölmentésért való kérvényei lehetőleg figyelembe fognak vétetni. Hasonlóképp azok a kérvények is, melyeket csépléssnél elfoglalt gépezetek terjesztenek föl, természetesen hitelesítve, a bevonulási idő eltöltése érdekében.

Városi leltározás. A f. évi május hó 30-án tartott közgyűlés elhatározta, hogy a város összes ingóságait és ingatlanát leltároztatja. Kerekes Lajos dr. helyettes polgármester most

Endrét a virágfakadás, a dal, a szerelem, kerülte mindeniket. Könyvei közé temetkezett. Akart dolgozni, nem tudott. Mert egyedül volt. Mert Grété meghalt. Akart élni, szeretni, gyűlölni, meghalni, de nem tudott. Mert Grété meghalt.

Egyszer azonban, mikor otthon fáradt, beteg lelkét altatgatta, megjelent előtte Lili, a szép Lili. És leült vele szembe a hintaszékbe. A Grété hintaszékébe. Aztán elkezdett csicseregni, sok bohóságot beszélt össze-vissza. Hivta az éjtelbe, az ostoba könyvek mellől, mert tavasz van mindenütt. Endre semmit se értett szavaiából. Csak nézte, nézte fekete ragyogó szemeit, hullámos, égő, szép haját, piros ajkát, parányi lábait és alakjának szépséges vonalait. A szíve megdobbant. Mint egyszer, réges-régen. A jelenés eltűnt. Ő pedig szalomba öltözött. És utnak indult. Tudta, hogy Lili vidéken van szüleinél.

Szívesen fogadták, hisz jó ismerős volt. Lili még szép volt. Tán szebb, ígézőbb, mint valaha. Boldogságtól ragyogóan vezette be Endrét a másik szobába. Csak arra kérte, jassán, lopva járjon. Endre követte, mint az árnyék, lassan, lopva. Az ágyban egy szép szőke gyermek aludt. A Lili gyermeke.

Nem is tudtam, — szöjt Endre; halkán, remegve, — hogy maga asszony.

Es Lili újra csicseregni kezdett, az ő édes férjéről, boldogságukról, a háztartásról. De Endre semmit se értett szavaiból, csak hangja csengését hallotta, csak lángoló, bokáig leomló fekete haját, piros ajkát, lenge természet látta.

Aztán egyszerre halkán, szinte suttogva mondta: Lili, maga nagyon szép.

De Grété szellemesebb volt, mint én, válaszolt Lili nyugodtan. A gyermek felébredt, Lili karjába vette és hosszan, szenvedélyesen csókolta meg. Mikor föltekintett, egyedül volt.

Glatz Károly.

beadványban kéri a tanácsot, hogy az ingatlanok leltározásához bizottságot alakítson. A bizottság elnöke lenne Polczér Péter gazd. tanácsos. Tagjai: Diebala György, Pisky László, Keresztes Zsigmond, Lits Ferenc, Mészáros József, Knithoffer János biz. tagok, Vida István számvéző, Winkler Vilmos városi főmérnök, illetve ezek helyettesei lennének. A leltározás napját f. hó 27-ikére kéri kitűzni.

Belügyminiszteri jóváhagyás. A szőlőhegyi hegyközség alapszabályait a belügyminiszter látta-mozta. Az alakuló gyűlésen, folyó hó 12-én, elnökké Kövessy István drt., jegyzővé Vida Pált választották meg. Ugy tervezik, hogy a jövőben két hegybírói állást töltenek be. Erről a legközelebbi gyűlés határoz.

Munkásházák a megyében. Az új cseléd-törvény sok hasznos újítást hoz a szegény ember életébe. Szociális értékű intenciók lengik át s biztosítékát nyújtja annak, hogy a szegény ember anyagi gondjain a mai válságos életkörülmények között segítsen. Munkásházákat létesít, melyek által könnyű szerrel állandó, saját lakáshoz juttatja a szegény munkást. Városunkban egy-két munkásbarát buzgókodása folytán már örvendetesen előrehaladt a munkásházák ügye. Mint említettük, körülbelül 150 család jut házhoz. A megyei közigazgatásban Horváth Gyula dr., Csákvár országy. képviselője vetette fel az eszmét,

hogy a vármegye közigazgatása keressen módot és alkalmat az egyes községekben munkásházák létesítésére. Az ügy azóta állandó érdeklődés tárgya. A kezdet diosósége Sárbogárdot illeti. Ebben a községben 130 ember jelentkezett munkásházára. Már a munkásházák telepéről gondoskodnak. Két helyet szemeltek ki települ; a község egyik belső terét s a határában fekvő Töbörzsök pusztá Sárbogárdhoz közelebb fekvő részét. Minden ház 600 négyszögöl területet kapna, a szobák szélessége és hossza 5—5 méter lenne s a házakhoz kamara is épülne az eddigi tervek szerint. Az átengedett terület jutányosan, négyszögölenként 1 koronáért áll az építő rendelkezésére. Ha alkalmas kölcsönfől gondoskodnak, a munkásházák felépítése előtt semmi sem áll akadályul. A megye községeiben építendő munkásházák ügyét a megye agilis alispánja, Szüts Jenő vette kezébe s felszólítást intézett a megye szolgabíráihoz, hogy a jelentkezők számáról küldjen kimutatást. Eddig az adatok gyűjtése folyik. Már eddig öt község jelentette be, hogy a munkásházák építésére igényt tart. Ezek példája bizonyára buzdítólag fog hatni a többi községekre is. A jelentkező községek a következők: Mór, Csór, Velence, Sáraba, Sárbogárd.

A közöskönyha ügye. A székesfehérvári első közöskönyha holnap, 17-én délután 5 órakor a vármegyház kistermében közgyűlés tart, amelyre a tagok meghívattak. A közgyűlés a közöskönyha fenntartása vagy felszámolása felől fog dönteni.

Országos zarándoklat a Szentföldre. Nagyságos és főtisztelendő dr. Giesswein Sándor kanonok, biersi apát, országgyűlési képviselő lelki vezérlete alatt és számos pap közreműködésével országos zarándoklat indul f. é. október hó 1-én a Szentföldre, a melyet a Szentföld magyarországi hivatala rendez. Árak: I. oszt. 700 k., II. oszt. 500 k., III. oszt. 300 k. — Programmmal és felvilágosításokkal szívesen szolgál a Szentföld magyarországi biztosi hivatala Budapest, II. Margit-kört 23. plébánia-hivatal.

Nyilvános elszámolás és köszönet. A magyarországi munkások rokktant és nyugdíj-egyletének helyi-főlképztára június 28-án rendezett táncmulatságán felülfizettek, illetve a különféle társasjátékokhoz tárgyakat ajándékoznai szíveskedtek: 20 koronát ifj. Latzkovits Béla, 5 koronát Havranek Antal, 3,40 koronát: Csizmadia Vendel, 3 koronát Esser Alajos, 2—2 koronát Csucs István, Gubicza Ferenc, N. N., Sz. Irénke,

Kéri János, Nemes János, Horovitz Berta, 1,40 korona Farkas Jánosné, 1,20—1,20 korona Marschall Máttyás, Kozma József, Szalks József, Kovács Ferenc, Kovács Lajos, 1—1 koronát Fekete András, Engelmann Károly, Eizmanni Ferenc, Soós N. ifj. Latzkovits Béla, Vég Lajos, Brittig József, Schmölz László, Schmölz Gusztáv, Poosch Ferenc, Engelmann Kálmán, Bálky Pál, Bodri Viktor, Varga János, Vágó Kálmán, Molnár Pál, Kerger Antal, Gróf Imre, 80—80 fillért Schmid Sándor, Sztupa János, N. N., Kuczka Gyula, Niksz Lénárd, 60—60 fillért Arany Nándor, Eizmann István, 50 fillért Kemperle Andine, 40—40 fillért Vig József, Hübscher Ignác, Varga Ferenc, Szücs Sándor, Weltz Lajos, Igari Imréné, N. N., Kiri Péterné, Horváth Jánosné, Kovács József, Reigl Antal, Krajtmár Vendel, Vekerle Lajos, Hummel Gyula, Vinkler Imre, Varga Lászlóné, Dombrowsky János, Markovics György, Pál József, Vértési Jenő, 20—20 fillért Balog Zoltán, Moháros Sándor, N. N., Deleacsa Ferenc, N. N., ifj. Gyurkovics József. A tekepályához nyereménytárgyat (egy csinos boroskészet) Havranek Antal, különféle tárgyakat Varga Mariska 12 darabot, Almássy József 107 darabot, Almássy István 34 darabot, Falvay Ferenc 8 darabot, Mészöly Mihály 40 darabot, Varga János gyűjtése 150 darabot, Vekerle Gyula gyűjtése 8 darabot, Dombrowsky Etelka 7 darabot, Glász Károly 2 darabot, Majer Antal 2 darabot, Marschall Lajos 2 darabot, Rudbányai és társa 3 darabot. A szíves felülfizetőknek ezuton is halás köszönetét nyilváníttja a főlképztár elnöksége.

Fiú-internátus Székesfehérvárott. Már ötödik éve működik áldásos eredménnyel a középiskolai Szent-Imre-konviktus, a katolikus magyar ifjuság vallásérkölcös, hazafias, tudományos nevelése terén. Akik tudják, mennyi rüt veszedelemnek lehet zsákmanya az ifjú harmatos lelke, ha a családi körből távozza, kellő felügyelet nélkül él, azok tudják mérlegelni, mily megbecsülhetetlen szolgálatot tesz egy ilyen intézmény a nevelés ügyének. — A Szent-Imre-konviktusban (nagy udvar, játszótér és park) 32—35 növendék kap teljes ellátást évi 700 koronáért. Az intézet élén egy igazgató és egy praefektus áll. Részletes felvilágosítással szívesen szolgál az intézet igazgatósága. (Székesfehérvár, Széchenyi-utca.)

Az Alba mozgófényképszínház csütörtöktől hétfőig terjedő szentációs műsorából kiemeljük a következőket: Fínelle hercegnő udvarai (Gyönyörű színes kép, 500 méter hosszú.) **A festői Nápoly a Vezuv tűzhányóval.** Ezekén kívül még hét pompás kép. — Minden vasárnap d. u. 5 órakor gyermek-előadás. Belépődíj 20 fillér. Este két előadás 7 és 9 órakor, rendez helyárrakkal.

Jaj a fejüknek, akik valami titkot hordanak a koponyájukban! Tanácsos lesz jól le- huzni a kalapot homlokukra, mert gondolatolvasó jár közöttünk 8 napig. Ennyi időre adott ugyanis engedélyt a rendőrség Róth Sándor munkács lakosnak, hogy 15 éves Etelka nevű gondolat- olvasó nővérét mutogassa. A leánya a rendőrségen a hozzá intézett kérdésekre találon megfelelt s miután a rendőrség megbizonyosodott, hogy nem csalóval van dolga, az engedélyt megadta.

Tolvaj inas. Fiáth György árvaszéki úlnök és Fiáth Imre kir. aljárásbíró feljelentették a rendőrségen inasukat Pap Antalt, aki zsebréválya két darab szazast, két darab új 20 koronát aztán egy sötétbarna vászon kézitáskába belepakolva egy arany órárt, aranyláncot, arany arcképtartót, lábára huzva egy pár amerikai cipőt nyaralni indult Pap Antal egybeként nagylángi születésű lakatossgéd. Elfogatására a rendőrség s éleskörü intézkedéseket tett.

Mint lapzártakor értesültünk, Pap Antal az enyingi csendőrfőnök Lepsényben elfogta és a pörüljárt kalandor már a hűvösön van.

Lábrakelt boroshordó. Bodai József Malaj- utca 7. sz. alatti lakos nördajával esett meg az a furcsaság. Nevezett kocsmájott a szőlőhegyről Horváth József kecskeméti-utcai lakossal és hétérték Fekete József vásár-terti kocsmájába. Negyedóra múltán a kocsmából kijövet észre- vette, hogy az üléstől eltűnt egy 12 literes boroshordó. Az ismeretlen bórbarátot a rendőrség keresi.

— Oriási tűzvész. Oriási tűzvész pusztított tegnapelőtt a ciszterci rend előszállási birtokán. A minden erejét megfeszítő cselédség nem tudott gátat vetni a romboló tűznek, amelynek martalékvá lett "ot" cselédház; leégtek az istállók, továbbá a sertésölök a bennük levő állatokkal együtt. A kár 80.000 korona. A tűz okául gondatlanságot sejtenek. A bűnöst nyomozzák.

— Gyújtogató villám. Nagyhorcskón f. hó 14-én este záporosó kerekedett. A villám betitott Zichy Pál gr. szérűjébe, ahol nagy takarmány és szalmakészlet leégett, érzékeny kárt okozva.

— Lopás: A Hercegfalvához tartozó Daruhegyen ellopák Rozmann János 210 koronáját. A csendőrök a tolvajt Gráczur Juli 14 éves leány személyében kinyomozták. A pénz 30 kor. híján megkerült. A tolvaj csemetét feljelentették a bíróságnál.

SZÜLÖK FIGYELMÉBE! Egy keresztény család Gráczban 2, esetleg 3 fiu avagy leánygyermeket olcsón elfogad a jövő tanévre teljes ellátásra. — Értekezni lehet **Sövegjárító Jánosné vászon kereskedésében**, barátok épülete.

Piaci árak. Buza 22.20—23—40, rozs 18.20—18.40, árpa 14.20—14.80, zab 16.—16.20, tengeri 16 korona.

Husárak. Marhahus I. rendű 1.60 k., II. rendű 1.44 korona. Sertésszalonna füstölt 1.60 k., friss 1.38 k.

A becsületünk.

A nagy port fölvert Weil-ügy alkalmából az „Alkotmány” ilyen című cikkében lesújtó igazságokat vág szemébe a Csemegi-kodexnek, s a kodex édesapjának, a liberalizmusnak, mely „gazdasági szemétdombot” teremtett Magyarországon. Az élehangú cikkből megszívlelésül itt adjuk az utolsó részt:

Európa szemétnépét ránszabadtották. Fegyházzilati bankárok lepték el a magyar gazdasági élet központját, börtönre érett csalók és uszorások ültek a kereskedelem nyakára. Nincs nap, botrány nélkül s kezdve a koronaszövetkezetek nyuzásaitól, a hangzatos című „bankházakig”, ott ülnek azok az alakok, kiknek egy tisztés társadalmi keretében a börtönörök közelében jelölték ki helyüket. Az élelmiszerhamisítókól a bankcsalóktól mind ennek a liberális kereskedelmi szellemnek neveltjei ok. Falusi uszorások, világcsaló gazemberek, kis és nagy szélfúvások, valamennyien a dicső liberalizmusnak és Csemegi-kodexnek dédelgetettjei.

Csak ennek a liberalizmusnak rendszere mellett történhetett meg, hogy az ország egész vidékeit kiélte és letarolta az uszora és a csalás. Hogy az ország fővárosában napról-napra „bankházak” alakultak és bankárok ugrottak meg összeharagsolt százezrekkel mások vagyónávról és keserves állércsivel. Csak ennek a rendszernek védelmé alatt alapíthat bankházat nálunk a Szentpétervárról megszökött bankár és élhet fejedelmi pompában, holott mindenkinek tudnia kellett, minden pénzembernek, minden tőzsdelátogatónak és minden detektívnek, hogy ez a „bankár” börtönre érett főszlogató és a bankház aljas üzelmeket folytató bűnbarlang. Csak a liberális kereskedelmi törvények és szokások felhasználásával volt lehetséges az a ravaszság, mint amily eszközökkel

ez a bankár és társai kifosztották a behalózott embereket.

Csak a liberális törvények tették lehetővé, hogy egy európaszerű garázdálkodó bünszövetkezet, fényes napvilág mellett, nálunk üsse fel a sátorát és három ország jóhiszemű embereit kergetse nyomorba, kétségbeesésbe, öngyilkosságba és három országot állítson tanúnak arra, hogy Magyarország a csalók és gazemberek országa, amelytől övakodni kell.

Sírnak és jágtatnak az emberek, ha a külföld leszóll és lepiszkol minket. Egész társadalmi életünk odairányul, hogy meg tudjunk szerezni valahogy egy kis bizalmat és becsületet magunk számára. Legjobbaink török magukat, hogy a rólunk elterjedt téves nézeteket helyreigazítsák, becsületet szerezzenek a külföld előtt, politikai törekvéseinket igazolják, társadalmi viszonyainkat magyarázzák a minket nem ismerőknek. Kétségbeesett és vajmi kevés eredménnyel kecségető sisifuszi munkát végeznek a nemzet legjobbjai, míg a külföld ott látja lépten-nyomon a magyarországi „bankárok” kezonyomatát, a borhamisítók kottyalékait, azt a minden tőrre kiterjedő szélahamosságot, amit a magyar nemzet ezer éves szenvedései árán szerzett javainak rovására, egy betolakodott idegen faj hurcol az itélkező külföld elé. Őseink és a mi verejékünkön szerzett nemzeti kincsünket ez az idegen élelmes faj kőtyavetyélli el s a tolakodóknak még mi adunk fegyvert és védelmet a törvények elasztikus intézkedéseiben.

A liberalizmus termése a mai szégyenletes bankcsalások botránya is. Nemzetünk becsületéből ismét kidőlt egy pillér, jó hirnevének foszlányából ismét oda egy darab.

A külföld magyar szégyenről ír, magyar szédelgést emleget, magyar csalókat vet meg. És nem tudja, hogy a szédelgők és csalók, fosztogatók és egyéb „pénzügyi haramiák” bandája idegen faj, mely a magyar név tisztességének takarójával fűdi saját erkölcsstelen szellemének fogyasztózásait.

IRODALOM.

Petőfi-Könyvtár. Szerkesztik: Endrődi Sándor és dr. Ferenci Zoltán, a Petőfi-Társ. alelnökei I. kötet: Kéry Gyula: Friss nyomon. Kunossy Szilágyi és Társa kiadása a Petőfi-ház javára. Irodalmilag és esztetikailag egyaránt nagyjelentőségű az a vállalkozás, mely Petőfikönyvtár címmel a Petőfi-kultusz ápolására, a költő életviszonyaira és költészetére vonatkozó adatok összegyűjtése feldolgozása s részben a Petőfi-ház anyagának ismertetése céljából indult meg Endrődi Sándor és dr. Ferenci Zoltán, a Petőfi-Társaság alelnökeinek szerkesztésében. Harminc füzetre, illetve tizenöt kötetre van tervezve e hazafias vállalat, melynek egyes köteteit a Petőfi irodalom legalaposabb ismerők legnevesebb írónk s kiváló magyar festőművészek eredeti rajza díszítik. Az I. füzet Kéry Gyulának, a Petőfi-Társaság titkárnak, a jeles poétának ritka érdekességű műve: Friss nyomon, — írja a Petőfi-Társaság megbízásából évek óta járja az országot s egyenkint keresi fel a nagy költő életében emlékezetes helyeket s ahol lehet, összegyűjti emléktárgyait is a Társaság számára s a még életben levő kortársak előadásá után minden adatot feljegyez a költő életéből. E ritka fontosságú, becses memoire-gyűjteményéből valók azok az adatok is, melyeket e most megjelent könyvében feldolgozott, s melyeknek egy részletét számos lap már közölt. Kéry könyve élvezetes és kedves olvasmány, melynek során megelégednek előtünk a költő gyermekkora, epizódok az egrí kispapok körében,

szerelme Mednyánszky Berta iránt, házassága, anyja, Bem, a költő öcsöce — minden, aminek csak valami köze lehet Petőfihez. E gazdag tartalom mellett s abban a pompás kiállításban, melyben Kunossy Szilágyi és Társa a füzetet a könyvpiacra bocsátották, valóságos hihetlentől olcsó az 1. korona 20 filléres ár. s a kiadók nagylelkűsége még ennek bizonyos százalékát is a Petőfi-háznak szánta. Ily körülmények között a vállalat igazán méltó rá, hogy minden magyar ember könyvtárában ott legyen.

HIRTLING PÁL
KOCSIGYÁRTO,
Székesfehérvár.

Üzlet: Tolnai-utca 16. Raktár: Simor-utca 35.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom dusan berendezett kész **kocsi raktáromat.** Továbbá ajánlom u j o n a n berendezett **bognár üzletemet,** készletbe tartok mindennemű hímű és hajtó kocsit, korbakat, kereküket és hozzá tartozó összes fa részeket a leggyorsabban és jutányos árban szállítok.

Kovács, bogsnár és kocsifényező
tanulók felvételnek.

Mielőtt
szemből: Juhász v. építész
KÖLCSÖN
írta: intézkednek,
kérjen díjtalanul prospektust.
MELLER L. EGYED
BUDAPEST,
IX., Újpest-utca 7.
Telefon: teleurbán 46—51.

Valódi brünni szövetek

az 1908. évi tavaszi és nyári időnyre.

Egy szelvény 3-10 m. hosszú teljes férőruhához (kabát, nadrág és mellény) elegáns, csak	1 szelvény 7. korona 1 szelvény 10. korona 1 szelvény 12. korona 1 szelvény 15. korona 1 szelvény 17. korona 1 szelvény 18. korona 1 szelvény 20. korona
---	--

Egy szelvényt fekte szalonnához 20.—K.-ért, szelvény felkötéssel: tartásoldati, szelvény-lamergant stb. stb. gyári áronkint küld a mint mezbítható és szőlő cég mindennél ismert posztógyári raktár.

SIEGEL-IMHOF Brünn.
Minták ingyen és bérmentve.
Az előnyök, a melyeket a magánvevő élvez, ha művészeti-életi közvettlen Siegel-Imhof cégnél, a gyári piacra rendel meg, igen jelentékenyek. Szabott, legelőcsőbb árak. Örökös választék. Mintához, figyelmes vizsgálás, még a legkisebb rendelésnél is, teljesen friss árban.

SCHMÖLTZ LÁSZLÓ
CIM, CIMER-, SZOBAFESTŐ- és MÁZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

— Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett. —
Ugyanott egy jó házból való fiu tanulóknak felvétetik.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.